

การเปลี่ยนผ่านเข้าสู่สถานะที่มีการแพร่กระจายเชื้อในระดับต่ำอย่างคงที่หรือไม่มีการแพร่กระจายเชื้อเลย และการรักษาสถานะนี้ไว้

สำหรับหลาย ๆ ประเทศ หน่วยงานระดับเขตพื้นที่ หรือชุมชน การบริหารจัดการการเปลี่ยนผ่าน (transition) อย่างมีการควบคุมและวางแผนของฉากทัศน์ (scenario) ที่มีการแพร่กระจายเชื้อในชุมชน (community transmission) ไปสู่การแพร่กระจายเชื้อในระดับต่ำอย่างคงที่และสามารถจัดการได้ (sustainable, steady state of low-level) หรือไม่มีการแพร่กระจายเชื้อเลย (no transmission) นับว่าเป็นผลลัพธ์ในระยะสั้นและระยะกลางที่ดีที่สุดสำหรับปัจจุบันซึ่งยังไม่มีวัคซีนป้องกันที่ปลอดภัยและมีประสิทธิภาพ สำหรับประเทศที่ยังไม่มีการรายงานการแพร่เชื้อในชุมชนนั้น การป้องกันการเพิ่มขึ้นของการแพร่กระจายเชื้อและการรักษาการแพร่กระจายเชื้อให้อยู่ในระดับต่ำอย่างคงที่หรือไม่มีแพร่กระจายเชื้อเลย เป็นสิ่งที่อาจทำได้

การบรรลุเป้าหมายใดเป้าหมายหนึ่งดังกล่าว จำเป็นต้องอาศัยความสามารถของหน่วยงานระดับประเทศ และ/หรือระดับเขตพื้นที่ ในการบรรลุเกณฑ์สำคัญ 6 ด้านดังนี้

- 1. การแพร่กระจายเชื้อของโรคโควิด-19สามารถควบคุมได้** ในระดับที่พบผู้ติดเชื้อแบบประปราย (sporadic) หรือพบผู้ติดเชื้อเป็นกลุ่มก้อน (cluster) โดยทุกรายเป็นการติดเชื้อจากผู้สัมผัสที่สืบค้นได้ (known contacts) หรือเป็นผู้ที่เดินทางเข้ามาจากต่างเขตพื้นที่ (importations) และจำนวนการเกิดขึ้นของผู้ป่วยรายใหม่อยู่ในระดับที่ระบบสาธารณสุขสามารถจัดการได้โดยศักยภาพในการดูแลรักษาที่สำรองไว้เพียงพอ
- 2. ระบบสุขภาพและขีดความสามารถด้านสาธารณสุขมีเพียงพอ** ที่จะสามารถปรับเปลี่ยนแนวทางจากการตรวจพบและรักษาผู้ป่วยรุนแรงเป็นหลัก ไปสู่การตรวจพบและแยกกักผู้ติดเชื้อทุกรายโดยไม่คำนึงถึงความรุนแรงและแหล่งที่มา
 - การตรวจพบ (Detection) ควรตรวจพบผู้ป่วยสงสัยโดยเร็วหลังจากเริ่มมีอาการโดยใช้วิธีการค้นหาผู้ป่วยเชิงรุก (active case finding) การรายงานตนเอง (self-reporting) การคัดกรองที่จุดแรกเข้า (entry screening) และวิธีการอื่น ๆ
 - การตรวจหาเชื้อ (Testing) ผู้ป่วยสงสัยทุกรายควรได้รับผลการตรวจเชื้อภายใน 24 ชั่วโมง นับตั้งแต่มีการระบุตัวและเก็บตัวอย่างเพื่อส่งตรวจ และระบบสาธารณสุขควรมีศักยภาพเพียงพอที่จะตรวจสอบสถานะของผู้ป่วยที่หายแล้วว่าปลอดจากไวรัสหรือไม่
 - การแยกกัก (Isolation) ควรแยกกักผู้ป่วยยืนยันทุกรายอย่างมีประสิทธิภาพในทันที (ในโรงพยาบาล และ/หรือที่พักเฉพาะสำหรับผู้ติดเชื้อที่มีอาการน้อยและปานกลาง หรือที่บ้านโดยได้รับการสนับสนุนอย่างเพียงพอในกรณีที่ไม่มีที่พักระยะสั้น) จนกว่าจะพ้นระยะแพร่เชื้อ
 - การกักกัน (Quarantine) ควรค้นหาผู้สัมผัสใกล้ชิดชิดทุกรายเพื่อกักกันและเฝ้าติดตามเป็นเวลา 14 วัน ไม่ว่าจะเป็นการกักกันในที่พักที่จัดไว้เฉพาะหรือเป็นการกักกันตนเอง การติดตามและการให้ความช่วยเหลืออาจทำได้โดยการลงเยี่ยมของอาสาสมัครชุมชน การโทรศัพท์ หรือการส่งข้อความ

3. **ความเสี่ยงของการระบาดในบริบทที่มีความเปราะบางสูงลดลง** โดยจำเป็นต้องระบุปัจจัยขับเคลื่อนหลัก และ/หรือปัจจัยที่เพิ่มความรุนแรงของการระบาด ตลอดจนมีมาตรการที่เหมาะสมเพื่อลดความเสี่ยงของการระบาดใหม่และการแพร่เชื้อในสถานพยาบาล (อาทิ มีการป้องกันและควบคุมการแพร่เชื้อที่เหมาะสม ซึ่งรวมถึง การคัดแยกผู้ป่วย และการจัดให้มีอุปกรณ์ป้องกันส่วนบุคคล (personal protective equipment) ในสถานพยาบาล และในบริบทของการให้การดูแลในที่พักอาศัย)
4. **มีมาตรการป้องกันในที่ทำงานหรือสถานประกอบการเพื่อลดความเสี่ยง** ซึ่งรวมถึงการออกคำสั่งที่เหมาะสมและขีดความสามารถในการส่งเสริมและทำให้เกิดมาตรการต่าง ๆ ของมาตรฐานในการป้องกันโรคโควิด-19 ในด้านการเว้นระยะห่างทางกาย การล้างมือ การรักษาสุขอนามัยของระบบทางเดินหายใจ และการติดตามตรวจวัดอุณหภูมิร่างกาย (หากเป็นไปได้)
5. **มีการจัดการผู้ติดเชื้อที่เข้ามาจากต่างประเทศ** โดยการวิเคราะห์แหล่งกำเนิดและเส้นทางของการเข้ามาจากต่างประเทศ และมีมาตรการเพื่อสามารถตรวจพบและจัดการกับผู้ป่วยสงสัยในกลุ่มนักเดินทางได้อย่างรวดเร็ว (รวมถึงมีศักยภาพในการกักกันบุคคลที่เดินทางมาจากพื้นที่ที่มีการระบาดในชุมชน)
6. **ชุมชนมีส่วนร่วมเต็มที่** และมีความเข้าใจร่วมกันว่าการเปลี่ยนผ่านหมายถึงการเปลี่ยนแปลงครั้งสำคัญจากการตรวจพบและรักษาเฉพาะผู้ป่วยรุนแรง ไปสู่การตรวจพบและแยกกักผู้ติดเชื้อทุกราย รวมถึงมาตรการป้องกันเชิงพฤติกรรมต่าง ๆ นั้นยังคงต้องดำเนินต่อไป และทุกคนมีบทบาทสำคัญในการทำให้มาตรการควบคุมใหม่เหล่านี้เกิดขึ้นได้ รวมถึงนำมาตราการไปปฏิบัติจริง

การตัดสินใจว่าจะเปลี่ยนผ่านเมื่อใดและที่ใดจำเป็นต้องใช้หลักฐานเชิงประจักษ์ ใช้ข้อมูลเป็นตัวขับเคลื่อน และดำเนินการอย่างค่อยเป็นค่อยไป จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการตรวจหาเชื้อของผู้ต้องสงสัยติดเชื้อที่เป็นการรายงานแบบทันทีตลอดเวลา (real time) และแม่นยำ ข้อมูลลักษณะและสถานะการแยกกักของผู้ป่วยยืนยันทุกราย จำนวนผู้สัมผัสของผู้ป่วยยืนยันแต่ละรายและการติดตามผู้สัมผัสอย่างครบถ้วน ตลอดจนศักยภาพของระบบสาธารณสุขที่จะปรับตัวเพื่อสามารถรับมือกับผู้ป่วยโควิด-19

เพื่อลดความเสี่ยงของการระบาดใหม่ การยกเลิกมาตรการต่าง ๆ ควรแบ่งเป็นระยะ (phase) และเป็นขั้นตอน (step) โดยประเมินจากความเสียหายทางระบาดวิทยาและประโยชน์ทางเศรษฐกิจและสังคมในการที่จะยกเลิกข้อห้ามต่าง ๆ ในที่ทำงานและสถานประกอบการ สถานศึกษา และกิจกรรมทางสังคมต่าง ๆ (เช่น คอนเสิร์ต กิจกรรมทางศาสนา และกิจกรรมกีฬา) ท้ายที่สุดการประเมินความเสี่ยงอาจได้ประโยชน์จากการตรวจทางซีรัมวิทยา (serological testing) หากมีวิธีการตรวจที่น่าเชื่อถือแล้ว เพื่อที่จะนำไปสู่ความเข้าใจเกี่ยวกับความไวรับต่อการเกิดโรคโควิด-19 ในประชากร

หากเป็นไปได้ ควรมีเวลาอย่างน้อย 2 สัปดาห์ (ซึ่งสอดคล้องกับระยะฟักตัวของโรคโควิด-19) ระหว่างแต่ละระยะ (phase) ของการเปลี่ยนผ่าน เพื่อให้มีเวลาเพียงพอที่จะเข้าใจความเสี่ยงของการระบาดครั้งใหม่และเพื่อตอบสนองได้อย่างเหมาะสม

อ้างอิงจาก [COVID-19 Strategy Update: April 14, 2020](#)